

כמו עשב וגוו'. מפסח ועד תשרי, יהא פורקנא דאייהו עד. ומתמן ואילך יהא השמלה דלהון, (תhalim עב) להشمדם (פורקנא) עדי עד. (נ"א ולא עד בכלל, אלא עד דמטי לעד, מתמן ואילך להשמדם עדי עד) בד מטו לתרשי דאייהו שור, ביה כלוחה השור. וסמי'ה (ס"א דישראל ומטו דלהון בימנה וכו') דלהון דישראל, באימינה דאייהו אריה. אבל קימה דלהון בגופא דאלגנא. והאי אייה כל הפורע פורע בברוך, צדיק. דאתמר ביה ב יוסף הצדיק, (בראשית לו) והגה תשכינה אלמתיכם ותשתחוון לאלמת. והאי אייה, (רות ג) ח' יי' שכבי עד הבקר. וכל הזוקף זוקף בשם, דרגא דמשה רבינו לעילא. (ס"א ובמשה) ומשה לחתא, ביה יקומוין כל ישראל, באברין בגופא, דביה כלו זקיין בעמידה. ובהאי אייה כל הזוקף, זוקף בשם, בגין דעליה אתמר, (שמות ל) ואך עד בשם, יהונ משיח בן קוד, דאייהו אריה, מימיגיה. ומשיח בן יוסף, דאייהו שור, משמאלייה. מימינה אברהם, משמאלא יצחק, ואייהו נשר באמצעיתא. שלשלת דלהון, מسطרא דיעקב. שעמשה, קדושה לך שלש. מسطרא דאריה, ג' אנפין דאהן, אתקריאו אריות. בקר. מسطרא דשמאלא אתקריאו פרים מנגנים. ומسطרא (פ' עב) דאמצעיתא, אתקריאו נשרים. ועליהו אתמר (שמות ט) ואשא אתכם

על כנפי נשרים ואביא אתכם אליו. הוא אינון ט'. עשיראה, ורביעאה, אדם (מה שמו) דמשה דרכיב על תלת חיון.

ו�텤ם בישראל, (בראשית א) וירדו ברגת הים, ממן דימא, בסטרא דנחש, דתוה שרה דמצרים, דاتفاق בגולותא בתרא, מים עד ים. ובעוף השמים, ערבותיא בישא. עמלקים, (בראשית ר"ה ע"א) נפילים, תערובת דכל אומין, בכל סטרא, בגולותא בתרא, בין בישראל, בין בישמעאל, בין בעשו. (או מות העולם) ובבהמה, אלין בני עשו. דשווולטת הון בכל הארץ.

ויתקאים במשיח, (תהלים ע) וירד מים עד ים ומנהר עד אפסי הארץ. והכי בב' משיחין, והכי בישראל, וכלא בזכות מ"ה (שם) דמשה. וייתו, גס דמשיח בן דוד, מיהודה, אריה רשים עלייה, וגס דמשיח בן יוסף, שור רשים עלייה. וגס דשללה, אריה לימיבא, שור לשמאלא, גשור באמצעתה, ואדם על כלתו. וד' אנפין לכל חד. ד' שבתין בג' חיון, י"ב. ולגביו אדם, דאייה מה שמו, בני משה, דבזהוא זמנא יתקאים במשיח (במדבר י) ואעשה אותה לגוי גדול ועצום מפוג. בההוא זמנא, (קהלת ג) מ"ה ש" היה הו"א שיחיה. (קהלת ג) ואשר להיות בבר היה. והאלים יבקש את נרדף, ישראל דאמת בהון, יחזקאל

לו) וְאַתָּן צָאנִי צָאן מֶרְעֵיתִי אָדָם אַתָּם, הֲוֹ גְּרָדְפִים קָדָם
עָרֵב רַב, זָאָבִים בַּיְשִׁין, הֲא (בראשית מט) בְּנֵימִין זָאָב יַטְרָף
לְגַבְּיִיהּ, דְּטַרְיפָ לֹזֶן, וַיַּתְקִיִּים בְּהַהְוָא זָמָנָא, בְּפַקְרָר יַאֲכָל
עַד. הַהְיִינוּ עַד כִּי יָבָא שִׁילָה, וְזֹא בַּקְרָר דָּאָבָרָהּם. וְלַעֲרָב
יַחֲלַק שָׁלֵל דָא עָרֵב דִּיאָצָק, דַתְמָן תַּרְיִין מְשִׁיחָין. בְּחַד
יַכּוֹל (ס"א מִמּוֹנָא) מִמּוֹנָא דָאָמִין דְעַלְמָא. וּבְחַד יַחֲלַק לֹזֶן
לִישְׂרָאֵל.

יִשְׂרָאֵל דָאַבּוֹן אַיְלָת, גְּרָדְפִין קָדָם רַשְׁיָׁעִיא אָרִיוֹת.
וַיַּתְעַר נְפָתְלִי, דָאַיהּוּ אַיְלָה שְׁלִוְחָה הַנוּתָן
אָמְרִי שָׁפָר. יַתְעַר בִּימִינָא (דף ק"ב ע"ב) דָאַיהּוּ אָרִיהּ מְשִׁיחָה בְּנֵי
דוֹד, דָאַתְמָר בַּיְתָה, (בראשית מט) גּוֹר אָרִיהּ יְהוָה מְטָרָף בְּנֵי
עַלְיָת. וַיַּחֲזֹקְוּן (ד"א וַיַּחֲזֹר) עַל אָוְמִין דְעַלְמָא, כְּרֻעָ
שַׁכְבָ עַלְיָהּוּ, לְמְטָרָף לֹזֶן מַיְקִימָבוּג, בְּהַהְוָא זָמָנָא נְחַזֵ
מְאַן הוּא אַלְהָא אַחֲרָא, דִקְיִים לִיהְיָה מְלָטְרוֹף עַלְיָהּוּ, אוּ
אוֹמָה וַיַּשְׁזַן. וַיַּשְׂרָאֵל דְתַהוּ כִּיּוֹגָה, גְּרָדְפִין קָדָם גַּשְׁר,
מְסֻטָּרָא דְעַופְפִין דָאָמִין דְעַלְמָא. בְּהַהְוָא זָמָנָא, יַתְעַר
גַּשְׁר, וַיַּתְפַּרְשֵׁן גַּדְפָהָא, עַל עַרְבּוּבִי דָאָמִין, וַעֲשָׂו
וַיִּשְׁמַעְאַל, דָאַבּוֹן עַמְלָקִים, וַעַרְבּוּבִיא בִּישָׁא דִישְׂרָאֵל,
וַטְּרִיף לֹזֶן, דָלָא יַשְׁתַּאֲר חַד מְגִיהּוּ, לְקִיִּים מַה שְׁבָאָמַר
בִּישְׂרָאֵל, (דברים לב) יְיָ בְּדַד יַגְהֵפּוּ וְאַיִן עַמוֹ אֶל גַּכָּר.
מַתְמָן וְאַיְלָה, אֵין מִקְבָּלִים גְּרִים, כִּמָה דָאַיקְמוּתָה מְאַרֵי

מתניתין אין מקבלים גרים לימות המשיח. ואומין עובדי כוכבים ומזרות ועלמא דישתאaron, יתעד קודשא בריך הוא חייהadam, לשפטאה עליו. לקיימא בהון, (ישעה ס) כי הego והמלך אשר לא יעבדו יאבדו. לקיים בישראל, (בראשית א) וירדו בדגת הים וגוו. (בראשית ט) ומוראים וחתכים וגוו.

ומסתרא כתבואות, ה' מיגי נהמא, תבירין מפללה. ואיבון, חטה, ושעורה, וכסמת, ושבלה שועל, ושיפון. אמרתיל לוון לישראל, הדא הוא דכתיב, (ירמיה ב) קדש ישראל ליי ראשית תבואה, בה. פד יפקון מגלוותא, הבי יהון תבירין, עד דיתבריר אוכל מתוך פסולת, דהיננו קש, ערבות, עד דיתברורי וישתמודע ישראל בגיןיה, כבר, דאתבריר מגו מוץ ותבן. ועד דיתבריר מביבהו, י' דאייה מעשר, לא שראי על ה', דאייה נהמא, דה' מיגין, לקיימא אומא, (שמות ז) כי יד על כס י"ה. ובגין דא, מוץ ותבן, איןו מהוניב בעשר, עד דיתבריר. לבתר דיתבריר, מתבגשין לההוא אחר דאקרי ירושלים. כמה דחתה, לבתר דאתבריר קש ותבן, מכניםין לה לאוצר. הבי יתבגשין ישראל, דאיון בר, לירושלים, דאייה בינוי על הר יי', דאטמר בה, (תהלים ס) מי יעלה בהר יי' וממי יקום במקום

קדשו נקי כפים ובר לבב. נקי כבר, דאייה עבורא פד בריר מגו פסולת. בההוא זמנא, בשקו בר כדבקדמייתא, דאתמר ביה, (שיר השירים א) יישקני מגשיקות פיהו. בר תרגום בן, בההוא זמנא דיהון נקיים כבר, מגו קש ותבן. שרייא שמייה עלייהו, וקרא לון, (שמות ד) בני בכורי ישראל.

והכי מכל אילגין, לית תביר פגפן. בנטיעו דיליה תביר, בענבים דיליה תביר, דaignon בתישין בין רגליין. והכי זית זיתים דילה בתישין. בגלותא אמרתילו ישראל בהון, חדא הוא דכתיב, (תהלים פ) גפן ממזרים תפיע. וכן בגלות רביעה, (ישעה ח) כי כרם יי' צבאות בית ישראל. וכגונא דא לזית משוללים ישראל, (ירמיה יא) זית רענן יפה פרי תאר. ובגין דא, (תהלים קכח) אשתק פגפן פוריה בירכתי ביתה בניך פשתילוי זיתים. סמיך דא לדא, בגין דaignon תבירין בגלותא.

ולבדה דיהון נקיים מגו פסולת, יתקדשון לבי מקדשא, ביין לנasca על גבי מדבחא, זיתים לאדרלא בוצינא שרגין למגרתא. ומאן זכה להאי. אין דלא יתנסך לפוכבים ומצלות. דערוב רב איבון אין דנתגסך לפוכבים ומצלות, ומגהון משומדים, מיגנים, אפיקורסים משומדים לעבירות שבכל התורה כללה.

וַיִּשְׂרָאֵל דָאָתָמֶר בְּהֹן (תהלים קב) וַיַּתְעַרְבּוּ בְגּוּם וַיַּלְמְדוּ מַעֲשֵׂיהֶם. עד דִיהֹן דְרוֹכִין בֵּין רְגָלֵיהֶם, בְגָלוֹתָא לֹא אַתְבִּירוּ מְגִיָּהֶם. וּבְגִינִּיהֶם אָמַר דָוד עַלְיוֹ הַשְׁלָומָה, (תהלים מט) לְמַה אִירָא בִּימֵי רֵעַ עֲזֹן עַקְבִּי יְסֻבְנִי. וּלְלִיָּהוּ אָמַר שֶׁלְמָה, (שיר השירים א) צָאִ לְךָ בַּעֲקָבָי הַצָּאן. בִּיעַקְבָּבָי. דַעֲלִיה אָתָמֶר, לְגַבֵּי נַחַשׁ הַקָּדְמוֹנִי דְפִתִּי לְחוֹהָה, (בראשית ג) הוּא יְשֻׁפֵּךְ רָאשׁ וְאַתָּה תְשֻׁפֵּנוּ עַקְבָּבָה. בְּתַר דִּיפְקוֹן מִן גָלוֹתָא, נְמַשְׁלִים לְתִפְחוּם, וְלֹכֶל רִיחַן טָבִין. כְּגֻונָא דְמַפְקָנוּ דְמַצְרִים, דְכַתִּיב בְּיה (שיר השירים ח) תְּחַת הַתְּפִ�חָה עַוְרְתִּיךְ.

פְּקוּדָא בְּתַר דָא, לְהַבִּיא בְכּוּרִים, וְאַבְתָּרִיה לְהַתּוֹדֹת עַל הַבְּכוּרִים, וְאַבְתָּרִיה לְהַתּוֹדֹת עַל הַמְּעָשָׂר. וּמְאַרֵי מִתְבִּיתִין, מִקְשִׁים עַל הַמְּעָשָׂר, דָאִי יְהָא קָדָם לְקִיטָתוֹ, אוֹ אַחֲרָ לְקִיטָתוֹ עַשְׂרוֹ. כְּגֻון אַתְרוֹג, דָאָתָמֶר בְּיה בְּאַילָן, הַלְךָ אַחֲרָ חַבְטָה. אִיתָ מָאֵן דָאָמֶר, אַחֲרָ בְּשׁוֹל הַפִּירּוֹת. וְאַתְרוֹג מִקְצָתוֹ דָוָמָה לְאַילָן, וְמִקְצָתוֹ לְתִבְוָאָה, דָאַינְנוּ זְרָעִים, דָאָתָמֶר בְּהֹן, דַלְאָחָר לְקִיטָתוֹ עַשְׂרוֹ. דָאַילָן לֹאָוֹ אֵיהֶם, אַלְאָ עד אַחֲרָ גִּמְרָ בְּשׁוֹלָוּ. וּבְגַיִן דָא, תָקִינוּ הַמּוֹצִיאָ (דף זכ"א נ"א) מִאָתָר דְבְשׁוֹלָוּ יִפְהָה. לְאַפְקָא פָת שְׁרוֹף, אַלְאָ מִמְּקוּם שַׁהְוָא מוֹטָעָם. וְהַכִּי תְבִוָּאָה, בְּתַר לְקִיטָתוֹ, אֵיהֶם בְּבִישׁוֹל פִּירּוֹת.

וַיִּשְׂרָאֵל אַיִן מִשׁוֹלִים לְאַיִלּוֹן וְלִתְבּוֹאָה, דָאַתְמָר בְּהַזּוֹן
 (שםות כג) רְאִשִּׁית בְּפּוֹרִי אֲדָמָתְךָ תְּבִיא בֵּית יְיָ אֱלֹהֶיךָ. וְהַכִּי
 (דברים ח) רְאִשִּׁית גַּז צָאנָךְ תְּתַנֵּן לוֹ. דָאַיִן יִשְׂרָאֵל. דָאַתְמָר
 בְּהַזּוֹן, (חוֹזְקָאַל לד) וְאַתְּנֵן צָאנִי. וְהַכִּי יִשְׂרָאֵל, (ירמיה ב) קָדְשׁ (נ"א
 קָדֵשׁ יִשְׂרָאֵל) לְיְיָ רְאִשִּׁית תְּבוֹאָתָה, לְאַחֲרֵךְ לְקִיטָתוֹ מִן
 גְּלֻוְתָא, עִשּׂוֹר. וְאַתְּקָרְיָאוּ קָדְשׁ לְיְיָ.

וַיִּשְׂרָאֵל אַתְּקָרְיָאוּ אַיִלְנָא רְבָא וְתְקִיפָת, וְמִזּוֹן לְכָלָא
 בְּבֵית. בְּבֵית אָוֹרִיִּתָא, דָאֵיהִ מִזּוֹנָא לְעַילָא. בְּבֵית
 צָלוֹתָא, דָאֵיהִ מִזּוֹנָא לְתַתָּא. (נ"א לְעַילָא) וְאַפְּיָלוּ מְלָאכִין
 לִית לְזֹן מִזּוֹנָא, אַלְאָ בְּיִשְׂרָאֵל. דָאֵי לְאוּ דִיְשָׂרָאֵל
 יַתְעַסְקִוּן בְּאָוֹרִיִּתָא, לֹא הָווָה נְחִית לְזֹן מִזּוֹנָא, מִסְטָר
 דָאָוֹרִיִּתָא, דָאַמְתִילָא לְעַז, הָדָא הוּא דְבַתִּיב, (משל ג) עַז
 חַיִים הָיָא לְמִחְזִיקִים בָּה. וְלְאַיְבָא, דָאֵיהִ מִצּוֹה.

וְהַכִּי אָוֹרִיִּתָא אַמְתִילָא לְמַיָּא. וְהַגִּי לְאַשָּׁא. וְלֹא הָווָה
 נְחִית מִיאָ מְלָעִילָא, וְחִמָה דָאֵיהִ אַשָּׁא, לֹא הָווָה
 נְחִית (ס"א מְלָעִילָא) לְבַשְּׁלָא פִּירּוֹת הַאַיִלּוֹן. אַלְאָ, בְּגִין
 יִשְׂרָאֵל. וְבְגִין דָא אַתְמָר בְּיִשְׂרָאֵל, (שיר השירים ב) הַתְּתַנֵּנה
 חַבְטָה פָּגִיה, אַיִלּוֹן מְאַרְיִ מִצּוֹת. וְהַגִּפְנִים סְמִידָר בְּתַנֵּנוּ רִיחָה,
 כַּד פָּתְחִין בְּתִיוּבָתָא, וּמִיד אַתְמָר בְּיִשְׂרָאֵל, קַוְמִי לְךָ
 רַעִיתִי יִפְתִּי וְלַכִּי לְךָ, מִן גְּלֻוְתָא.

וְבְגִין דָא בְּאַיִלּוֹן, דָאֵיהִ עַז הַחַיִים, בְּאָוֹרִיִּתָא, בְּאַיִלּוֹן

דְמִשְׁתַּדְלִין בָּה, אֹזְלִין בְּתֵר חֶנְתָּה, וּמַעֲשָׂרִין לֵיה,
דְשְׁרִיא יְנוּד עַלְיָהו, דְאִיהִ חֶכְמָה, אֵמֵי וּבָה
מִתְפְּגָשִׁין הַהָה, דְאִיבָן פִּירָות הָאִילָן. וּמְאָן אִילָן. וְ. אָבָל
שָׁאָר עַמָּא, אָחָר לְקִיטָתו מִן גָלוֹתָא, עַשְׂרוֹ. אִינְון
צְדִיקִים דְאָתָמָר בְּהֻזּוֹן, (וַיָּקָרָא כָּא) וְלִקְחָתָם לְכָם בַּיּוֹם
הַרְאָשָׁוֹן פָּרִי עַצְהָדָר. הַדָּר בְּעַזְבָּדְיהָזּוֹן, דְאַחִידָן בְּמָאָרִי
תּוֹרָה וּמִצּוֹת, וְאָחָר חֶנְתָּה אֹזְלִין לְגַבְיָהו (נ"א וְלִנְבֵי זָרָעִים
כְאִילָן).
דְתַבּוֹאָה וְאָחָר חֶנְתָּה אֹזְלִין לְגַבְיָהו) כְאִילָן.

וּבָגִין דָא אַוְקָמָה בְמִסְכָת קְדוּשָׁין, וְקָא מִשְׁמָעַ לָזֶן
דְאַתְרוֹג כִּירָק, מָה יַרְקֵךְ דְרָפָכוֹ לִיגָדֵל עַל כָּל מִים,
וּבְשִׁעת לְקִיטָתו עַשְׂרוֹ. אָוֹפָ אַתְרוֹג נָמֵי דְרָפָכוֹ לִיגָדֵל
וּכְיוֹ וּמִסְטָרָא דְחֶכְמָה, אֵין מִים אַלְאָ תּוֹרָה. וּבְאַתָּר אַחֲרָא
לְעַיְלָא, וְהָא דְתַבּוֹן, אַתְרוֹג שָׂוָה לְאִילָן בְּשֶׁלֶשֶׁה דְרָכִים,
הָא אַתְרוֹג, אַחַיד בְ' סְטָרִין, וְאַתְרוֹג אַיהֲוָה דִיּוֹקָנָא
דְלָבָא, דְאַחַיד לְעַיְלָא וְאַחַיד לְתַתָּא. אַחַיד לְעַיְלָא, הַלָּבָב
רוֹאָה. אַחַיד לְתַתָּא, בְּדָעַת. כִּמה דְאַוְקָמָה, הַלָּבָב יוֹדָעַ.
דִּעְתָּ אַיהִי אַיְלָנָא, תּוֹרָה אַיְבָא דִיְלִיָּה. עַיְנָין דְאִינְון
פְּקוּדִין, דְבָהָזּוֹן הַלָּבָב רֹאָה. (ע"ב רַעַיָּה מְהִימָנָה, שָׁלַח לְךָ דָף קע"ד ע"א
רָאשִׁית עֲרִיסּוֹתֵיכֶם וּכְרוֹ). •

אמרו המגידים מצאנו ראיינו הפקודים הallow בהתקנות הנמצאות עמנו היום מוטעים לך
אל נא ישיתו המיעינים علينا חטא. עם התקנות מודיעות יתקנו המעוות וישימו העוקב
למיישור וכבעת הגהנות ביד ה' הטובה علينا

(שמות כב) **וְאֶנְשֵׁי קָדְשָׁתְּהִיוֹן לֵי וְגַוּ.** רבי יהודה פותח, (איוב כה) והחכמה מאין תמצא ואיזה מקום בינה. זכאיין איבון ישראל, מקודשא בריך הוא בעי ליקרא לוֹן, יתר (נ"א ביקרה דלהוֹן) על כל שאר בני עולם. בקדמיתה אמר לוֹן, (שמות יט) ואתם תהיו לי מלכת כהנים. לא עדי רחימوتא סגיאה מבהון, עד דקרא לוֹן וגוי קדוש דאייה יתר. לא עדי רחימوتא מבהון, עד דקרא לוֹן (דברים ד) כי עם קדוש אתה. לא עדי רחימوتא מבהון, עד דקרא לוֹן (דברים ד) לוֹן (שמות בב) **וְאֶנְשֵׁי קָדְשָׁתְּהִיוֹן לֵי דָאֵיהָוּ יְתִיר מְכֻלָּא.**

כתיב והחכמה מאין תמצא. אוריתא (בראשית מ"ז ע"ב) מהחכמה נפקת, מאתר דאקרי (נ"ט) קדש. והחכמה נפקת, מאתר דאקרי קדש הקדשים. רבי יצחק אמר, וכן יובל אלא אתקרי קדש. דכתיב, (ויקרא ט) יובל היא קדש תהיה לכם. וישראל כלין מביהו, הדא הוא דכתיב ואבשי קדש תהיו לך.

בקדמיתה קדוש, והשתא קדש. מה (ויקרא רצ"ט ע"א) בין האי להאי. אמר רבי יוסי, הדא לעילא לעילא, ודא לאו הבי. דכתיב, (ישעיה ד) ותיה הנשאר בציון והפוצר בירושלם קדוש יאמר לו. בהאי אחר אקרי (דף זכ"א ע"ב) קדוש ולעילא לעילא קדש.

רבי אבא היה אזיל בארכא, והוא אזלי עמיה רבי יוסי

וּרְبֵי חִיאָ, אָמַר רַבִי חִיאָ, (ס"א דתניין) וְאֶנְשֵׁי קָדֵשׁ תְּהִיוּ לְךָ מְגַלֵּן. אָמַר לֵיהֶ, הָא רַבִי יוֹסֵי וְכֹלֵהוּ חֲבָרִיא שְׁפֵיר קָאָמָרוּ, וְהַכִּי הַוָּא. מְגַלֵּן. דְכַתִּיב, (ירמיה ב) קָדֵשׁ יִשְׂרָאֵל לִיְיָ רְאִשִּׁית תְּבוֹאָתָה, רְאִשִּׁית: וְדָא חֲכָמָה אֲקָרֵי רְאִשִּׁית, דְכַתִּיב, (תהלים קי) רְאִשִּׁית חֲכָמָה יִרְאָתְךָ.

וּמְשׁוּם דִיּוֹרְבֵן אֲקָרְבָּן קָדֵשׁ (ישראל) בְשַׁלְיָמוֹ דְכָלָא, כְתִיב (שםות בב) וּבָשָׂר בְשָׁדָה טְרֵפָה לֹא תַאכְלוּ. דָהָא יִשְׂרָאֵל דָאִינְוָן שְׁלָמִין עַל כָּלָא, לֹא יִגְזִין מִסְטוּרָא דְדִינָא קְשִׁיא. לְכַלֵּב תְּשִׁלְיכָוּ אָתוֹ. לְכַלֵּב וְדָא, דָהָא דִינָא חֲצִיפָא תְּקִיפָא עַל כָּלָא. בֵּין דִינָא קְשִׁיא תְּקִיפָא שְׁרִיא עַלְוי, וְאַטִיל זָוֵחַמָא בֵיהֶ, אָסִיר לְהוּ לְאִינְוָן דָאֲקָרְבָּן קָדֵשׁ. אֶלָא לְכַלֵּב תְּשִׁלְיכָוּ אָתוֹ וְדָא, דָהָוּ דִינָא חֲצִיפָא, דִינָא תְּקִיפָא יִתְיר מִפְלָא, דְכַתִּיב, (ישעה נ) וְהַכְלָבִים עַזִּים נְפַשָּׁ.

תָא חֹזֵי, כֵד אַדְפֵר גְבַלָה בָאוּרִיתָא, כְתִיב בִיּוֹרְבֵן קָדוֹשׁ, וְלֹא קָדֵשׁ. הַכָּא כְתִיב, וְאֶנְשֵׁי קָדֵשׁ תְּהִיוּ לְךָ וּבָשָׂר בְשָׁדָה טְרֵפָה לֹא תַאכְלוּ. וְהַתָּמָם בְגַבְלָה כְתִיב, (דברים י) לֹא תַאכְלוּ כָל גְבַלָה לְאֵר אָשָׁר בְשֻׁעָרִיךְ תַּתְגַּנְפֵה וְגוֹ, כִי עַמְקָדוֹשׁ אַתָּה. קָדוֹשׁ וְלֹא קָדֵשׁ, דָהָא גְבַלָה מִסְטוּרָא דִיּוֹרְבֵן אֲתָעֲבֵיד, דָלָא פְסִיל הָאֵי אֶלָא יִשְׂרָאֵל. וְסִגְיאָין גְוֹגִינָן, אִית בָה בְגַבְלָה. כָמָה דָאָקִימָנָא.

אמר רבי שמעון, כתיב הכא ואנשי קדש תהיו לי,
 וכתיב הtam כי עם קדוש אתה לוי אלהיך. לוי
 אלהיך, לי מבעי ליה. אלא הtam (ס"א אלא הכא) לעילא
 לעילא. והכא (ס"א והtam) שכינה. ובתיב, (ישעה ד) ותיה
 הנשאר בציון והגוטר בירושלים קדוש יאמר לו ולא
 קדש. בכךן קדוש, וליילא קדש. כתיב קדש ישראל
 לוי ראשית טובאותה, בה"א כמה DAOkimנה. ועל דא
 ואנשי קדש תהיו לי וdae.

רבי יצחק היה יתריב קמיה דרבו שמעון, אמר ליה הא
 כתיב קדש ישראל לוי סופיה דקרה כתיב כל
 אוכליו יאשמו, מי קא מיר. אמר ליה רבי שמעון,
 שפיר קא אמר, כל אכליו יאשמו, היני דכתיב, (ויקרא
 ט) ואיש כי יאכל קדש בשגגה וגוו. ובתיב, וכל זה לא
 יאכל קדש. ומשום דישראל אקרזון קדש, כתיב כל
 אכליו יאשמו. אתה רבי יצחק ונשיך יDOI, אמר, אי לא
 אתינה הכא אלא למשמע מלאה דא סגי.

אמר ליה רבי, הא תנין, דקדש, יתריר לעילא מן
 קדוש. אי הבי, הא כתיב (ישעה ו) ק' ק' ק' יי'
 צבאות, וזה שלימו דכלא. אמר ליה תא חזוי, פד
 מתחברן בחדא, כלחו את עבידיו חד ביתא, והאי (ויקרא צ"ג)
 ביתא, אקרי קדש. כללא דכלחו קדוש וגביגי בר קדש,

הוּא כֹּלֶלֶל, דְּכֹלֶל אֲתִכְלִיל בַּיה. וַיִּשְׂרָאֵל כֵּد אֲתִכְלִיל
בְּהוּ מִהִמְנוֹתָא שְׁלִימְתָא קָדֵשׁ אַקְרָיוֹן, כֹּלֶל דְּכֹלֶל,
דְּכַתִּיב קָדֵשׁ יִשְׂרָאֵל לִיְיָ. וּבְגִינִי כֵּה, וְאַנְשֵׁי קָדֵשׁ תְּהִיוֹן
לִי.

לְגִיוֹן חד שָׁאֵל לִרְאָבָא, אָמֵר לִיה, לֹא כתיב וּבְשָׁר
בְּשָׁדָה טְרֵפהׁ לֹא תאכלו, אֵי הַכִּי, מַאי דְכַתִּיב,
(תהלים קיא) טְרֵף נְתַנְוּ לִירָאוּ. טְרֵף נְתַנְוּ לְכָלְבִים מַבְעֵי לִיה,
אַמְאֵי נְתַנְוּ לִירָאוּ. אָמֵר לִיה, רַיקָא, מַיְ כתיב טְרֵפהׁ נְתַנְוּ
לִירָאוּ, טְרֵף כתיב. וְאֵי תִימָא, טְרֵף פְטְרֵפהׁ. נְתַנְוּ לִירָאוּ
וְדָא דְמָלה דָא, לֹא יְהִבָּה לְאַזְדְּהָרָא בַּיה, אַלְאָ לְאַיְנוֹן
דְחָלֵי שְׁמִיה, וְדְחָלִין לִיה. בְגִינִן כֵּךְ הָאֵי מָלה לֹא יְהִיב
לִכְוֹ, דָהָא יְדַע דְאַתוֹן לֹא דְחָלִין לִיה, וְלֹא גְטָרִין
פְקִינְדוֹי, וּבְגִינִן דָהָאֵי מָלה חֻמְרָא דָאָרוּיִתָא, וּבְעֵי
לְאַזְדְּהָרָא בַּיה, נְתַנְוּ לִירָאוּ, לִירָאוּ וְדָא, וְלֹא לְאַחֲרִי.
וְכָל חֻמְרִי דָאָרוּיִתָא, לֹא יְהִיב לוֹן קְוִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא,
אַלְאָ לְאַיְנוֹן דְחָלֵי חַטָּאתָה, לְאַיְנוֹן דְחָלֵי פְקִינְדוֹי וְלֹא לְכֹו.
תָאַנְיִ רַבִּי אַלְעֹזֶר, כתיב (ס"א קָדֵשׁ יִשְׂרָאֵל וכְתִיב וְאַנְשֵׁי
וְאַנְשֵׁי קָדֵשׁ וְדָא). דְתַגְיָגָן, לֹא נְפָקוּ יִשְׂרָאֵל לְחִירִוּ,
אַלְאָ (בראשית ל"א ע"ב) מְסֻטָּרָא דִיּוֹבָלָא. בְּתַר דְגַפְקוּ לְחִירִוּ,
נְקִיטָ לֹונָהָא יוּבָלָא בְגַדְפּוֹי, וְאַקְרָיוֹן גּוּבְרִין דִילִילָה. בְגִינִן

דיליה, וככתוב ביה ביוֹבָלָא, (ויקרא כה) יוֹבֵל הִיא קָדֵשׁ תְּהִיה
לְכֶם, קָדֵשׁ וְדָאִי, לְכֶם וְדָאִי. וּבְגִינִּי פֵּה, וְאַבְשִׁי קָדֵשׁ
תְּהִיוּ לִי, אַבְשִׁי קָדֵשׁ וְדָאִי, גּוֹבְרִין דִילִיה מִמְשׁ.

וְקוֹדֵשׁ אָ בְּרִיךְ הוּא אָמַר דָא, (דף קכ"ב ע"א) וְעַל דָא זָכוּ
יִשְׂרָאֵל לְאַתְקָרִי אֲחִים לְקַוְדֵשׁ אָ בְּרִיךְ הוּא,
דְבָתִיב, (תהלים קכט) לְמַעַן אֲחִי וּרְעֵי וְגַוּ. לְבַתֵּר אַקְרוֹן קָדֵשׁ
מִמְשׁ. דְבָתִיב, (ירמיה ב) קָדֵשׁ יִשְׂרָאֵל לִיְיִ' רְאֵשִׁית
תְּבוּאָתָה, קָדֵשׁ וְלֹא אַבְשִׁי קָדֵשׁ, בְּגִינִּי כֵּד כֵּל אֲכְלִיו
יְאָשָׁמוּ, וככתוב, (ויקרא כט) וְכֹל זָר לֹא יַאכֵּל קָדֵשׁ. (ויקרא כט)
וְאִישׁ כִּי יַאכֵּל קָדֵשׁ בְּשַׁגָּגָה.

תָּאָנָא, יִשְׂרָאֵל אַקְרוֹן קָדֵשׁ, וּבְגִינִּן דָאַיְונָן קָדֵשׁ, אָסִיר
לֵיה לְאַיְנָשׁ, לְמִקְרֵי לְחֶבְרִיה בְּשָׁמָא דְגַנְגָּאִי,
וְלֹא לְכַפְּאָה שָׁמָא לְחֶבְרִיה, וּעֲבֵשִׁיה סָגִי. וְכֹל שָׁבֵן בְּמַלְיָן
אַחֲרֵנִין. תָּאָנָא, פְּתִיב (תהלים ל) נִצּוֹר לְשׁוֹנָה מַרְעָה וְגַוּ.
מַהוּ מַרְעָה. דְבָגִין לִישְׁגָּא בִּישָׁא, מַרְעֵין בְּחַתִּין לְעַלְמָא.
אָמַר רַבִּי יוֹסֵי כֵּל מֵאַן דְקָרֵי לְחֶבְרִיה בְּשָׁמָא דְלִילָת בֵּיה,
וְגַפְּיִ לֵיה, אַתְפֵס בְּמַה דְלִילָת בֵּיה, דָאָמַר רַבִּי חִיאָא
אָמַר רַבִּי חִזְקִיָּה, כֵּל מֵאַן דְקָרֵי לְחֶבְרִיה רְשָׁע, בְּחַתִּין
לֵיה לְגִיהָנָם. וּבְחַתִּין לֵיה לְעַלְעָוִי, בֶּר אַיְוֹן חַצִּיפִין
דָאָרִיִּתָּא, דְשָׁרֵי לֵיה לְאַיְנִישׁ לְמִקְרֵי לְהֹו רְשָׁע.
הַהוּא גְּבָרָא, דְלִילִיט לְחֶבְרִיה, אַעֲבָר רַבִּי יִסָּא, אָמַר

לייה כרשו עבדת. אתיה לкомיה דרבנן יהודה, אמר ליה רשות לא קאמיבא ליה, אלא ברשע, דאחווי מלוי ברשע, ולא אמינה דאייה רשות. אתה רבנן יהודה, ושאל ליעזר ברא קומיה דרבנן אלעזר, אמר ליה, ודאי לא אתח'יב. מណון. כתיב, (איכה ב) היה יי' באוייב, ולא אוייב. דאי לאו הבי, לא אשთאר מישראל גועין בעולם. בגונא דא, (איכה ב) היה באלמנה, ולא אלמנה, באלמנה דאיל בעלה לעברא דימא, ומחייבת ליה. אמר רבי חייא, ומהכא משמע, מהתם משמע, דהוא עקרא דכלא, כתיב, (חזקאל א) ועל דמות הכסא דמות במראה אדם. במראה אדם, ולא מראה אדם. אמר רבי יצחק, כתיב, (שיר השירים ב) בתפוח בעצי העיר וגוו, בתפוח ולא תפוח. בתפוח: דמתפרשא בגונוי, ובגונין אתאחדא מלאה. אמר רבי יהודה, אלו לא אתינה הכא אלא למשמע מלין אלין, די.

תאנא כתיב, (זכריה יט) והיה הבכשלה בהם ביום ההוא פוד. פוד, ולא הו. פוד, דאמר, (דברי הימים א ט) והגה בעניי הבכשות לבית יי'. כתיב, (תהלים פו) כי עני ואביו נני. והוא מלפआ על מלפין תורה, ותורה קרי לגרמייה הבי. אמר רבי אבא, זכאיין אינון ישראאל, דקדשא בריך הוא לא קרא לון בקדש, אלא קדש

ממש, דכתיב קדש ישראל לוי, ובגין כה כל אכליו יאשמו וגוו.

ת Ана, אמר רבי יוסי, מי קא חמא קודsha בריך הנו, למיהב דינין לישראל, בתר עשר אמירן. אלא כי תנין, מسطרא (פ"ד ע"א) דגבורה, את הייבת אוריתא לישראל. בגין כי בעא למיתן שלמא בגין יהו, בגין דאוריתא תהא בטירה מפל סטרוי. דאמר רבי אבא אמר רבי יצחק, לית עלמא מתקיימא, אלא על דינה, דאלמלא דינה, לא מתקיימא. בגין כה עלמא בדינה אתרי, ואתקיים.

ת Ана, רבי אבא, כתיב (ירמיה כא) דינו לבקר משפט. וכי לבקר, ולאו בכל יומא. אלא לבקר, עד לא ייכלון דינין, ולא ישתוון, אבל מאן דאין דינה בתרא דאכל ושתה, לאו דינה דקשוט הו, דכתיב, (ויקרא ט) לא תאכל על הדם. מי על הדם. אזהרה לדיני, שלא ייכלון עד דידיini דינה, אבל מאן דאין דינה בתרא דאכיל ושתי, באלו חייב דמא דחבריה לאחרא, דהא דמייה ממש יהיב לאחרא. האי במונא, כל שכן בדיני נפשות, דבעו דיני לאסתטרא, שלא למידן דינה אלא קדם לאכלו ושתי, ועל דא כתיב דינו לבקר משפט וכתיב, (ירמיה ט) אני יי' עושה חסד ומשפט וצדקה בארץ כי באלה חפצתי נאם יי'.